

Els conflictes d'autoria en les revistes del Journal Citation Reports (JCR). Criteris ètics en les revistes d'educació

[Versió castellana]

① JESÚS DÍAZ-CAMPO
Professor
Universidad Internacional de La Rioja (UNIR)
jesus.diaz@unir.net

① FRANCISCO SEGADO-BOJ
Professor
Universidad Internacional de La Rioja (UNIR)
francisco.segado@unir.net

Opcions

 PDF <meta />
[Metadades](#)

Resum

Objectiu: analitzar i caracteritzar els principis ètics relatius als conflictes d'autoria que recullen en les seves normes les revistes d'educació incloses en el Journal Citation Reports (JCR).

Metodologia: anàlisi de contingut de les indicacions ètiques, les normes d'enviament, les guies per a autors i les normes per a revisors de les revistes que formen part de la categoria d'educació i recerca en l'educació del JCR. Es va analitzar la presència de les categories següents: criteris d'inclusió i exclusió, ordre i nombre màxim d'autors, paper de l'autor de correspondència, canvis en l'autoria i conflictes entre estudiants i supervisors. Es van categoritzar els resultats segons l'editorial, l'àrea geogràfica de publicació i el quartil del JCR.

Resultats: una mica més de la meitat de les revistes analitzades inclouen principis ètics relacionats amb l'autoria en les seves normes. Els més presents són els que fan referència als criteris d'inclusió, seguits dels referents a l'ordre dels autors i el paper de l'autor de correspondència. L'àrea geogràfica de publicació constitueix un factor determinant a l'hora de prestar més o menys atenció a aquestes qüestions, al contrari del que passa amb el factor d'impacte, que no genera diferències significatives.

Resumen

Objetivo: analizar y caracterizar los principios éticos relativos a los conflictos de autoría que recogen en sus normas las revistas de educación incluidas en el Journal Citation Reports (JCR).

Metodología: análisis de contenido de las indicaciones éticas, normas de envío, guías para autores y normas para revisores de las revistas que forman parte de la categoría de educación e investigación en la educación del JCR. Se analizó la presencia de las siguientes categorías: criterios de inclusión y exclusión, orden y número máximo de autores, rol del autor de correspondencia, cambios en la autoría y conflictos entre estudiantes y supervisores. Se categorizaron los resultados según la editorial y el área geográfica de publicación y el cuartil del JCR.

Resultados: algo más de la mitad de las revistas analizadas incluyen principios éticos relacionados con la autoría en sus normas. Los más presentes son los relativos a los criterios de inclusión, seguidos del orden de los autores y el rol del autor de correspondencia. El área geográfica de publicación constituye un factor determinante a la hora de prestar más o menos atención a estas cuestiones, al contrario de lo que ocurre con el factor de impacto, que no genera diferencias significativas.

Abstract

Objective: The article analyses and characterizes the ethical principles that underpin publication rules about authorship disputes in the education journals listed in Journal Citation Reports (JCR).

Methodology: The article analyses the content of the ethical principles, submission conditions and author and reviewer guidelines required by the journals listed in the JCR subject category "Education and Educational Research". It analyses the presence of the following categories: inclusion and exclusion

criteria, author order and maximum number of authors, corresponding author's role, changes to authorship and conflicts of interest between students and their supervisors or mentors. The results are classified according to publisher, geographical region and JCR quartile.

Results: A little over half of the journals analysed include authorship-related ethical principles in their publication rules. Most commonly, these principles relate to inclusion criteria, followed by author order and corresponding author's role. Geographical region plays a decisive role in determining how far these principles are applied, while impact factor does not.

Paraules clau: Revistes científiques, Bases de dades referencials, Autoria, Citacions bibliogràfiques, Educació, Ètica professional

Keywords: Journals, Reference databases, Authorship, Bibliographic references, Education, Professional ethics

Rebut: 12/06/2017. Acceptat: 24/10/2017.

1 Introducció

La complexitat creixent de la recerca científica ha provocat la necessitat de treballar en equip, i en conseqüència s'ha estès la pràctica de l'autoria múltiple o conjunta. Els treballs signats per un únic autor són cada vegada menys habituals i, per contra, és cada vegada més freqüent que els articles vagin signats per un conjunt ampli d'autors. Encara que aquesta tendència va començar en disciplines com les ciències experimentals o l'enginyeria (Borenstein; Shamoo, 2015), les ciències socials no han quedat al marge d'aquest fenomen (Henriksen, 2016). En aquest sentit s'ha produït una augment de la coautoría (Cutas; Shaw, 2015) que de vegades impedeix obtenir informació precisa sobre la responsabilitat directa de cada investigador en cada pas de l'estudi fet (Shaw, 2016). Aquesta tendència ha portat nombroses revistes a exigir que els autors detallin quina ha estat en concret la seva contribució a l'estudi (Greenland; Fontanarosa, 2012).

De manera paral·lela també han anat avançant els conflictes ètics relatius a l'autoria (Elliott [et al.], 2017). Aquests conflictes estan relacionats principalment amb l'atribució immerescuda i amb l'exclusió de mèrits en els autors signataris (Bozeman; Youtie, 2016), actes que poden enfosquir la responsabilitat de les investigacions, contribuir a acreditar incorrectament mèrits i, en darrer terme, perjudicar la mateixa pràctica de la col·laboració científica (Smith; Master, 2017).

Una de les pràctiques identificades és l'anomenada *autoria regalada* o *autoria honorífica*, que consisteix a incloure entre els autors d'un estudi algun individu que no hi ha participat significativament (Gadre, 2016). Aquesta pràctica s'utilitza de vegades com un estratagema per a maximitzar les opcions que un article sigui acceptat en una revista. Els qui cauen en aquesta mala pràctica esperen que l'article obtingui més credibilitat davant de l'editor si inclou com a autor —de vegades sense el seu consentiment i tot— personalitats reconegudes o de prestigi en una àrea de coneixement determinada (Schoenher, 2015). Aquesta pràctica pot servir també per a fer semblar rellevants articles fraudulents o que presenten un biaix en els resultats (Stern; Lemmens, 2011; Flaherty, 2013).

Un altre aspecte de reconeixement immerescut consisteix en l'*autoria forçosa*. Mentre que en el cas de l'*autoria regalada* hi ha certa voluntat o consens entre els autors d'incloure una persona que no ha participat en el treball, en aquest cas es tracta d'una incorporació forçada i obligada com a conseqüència d'una desigualtat estructural en l'àmbit acadèmic (Kovacs, 2017). Per exemple, un professor acabat d'incorporar a un centre es pot veure obligat a incloure com a autor d'un estudi el seu responsable acadèmic o administratiu. Això també pot passar amb estudiants o investigadors en formació que es veuen obligats a incorporar el supervisor o director de tesi (Trinkle [et al.], 2017).

També existeix la pràctica contrària, coneguda com a *autoria fantasma*, la qual consisteix a eliminar, de la relació de signants, col·laboradors implicats de manera significativa i que han contribuït a dissenyar una investigació (Shaw; Elger, 2017). Aquesta pràctica no solament representa un desprestigi de l'activitat científica (DeTora, 2016), sinó que també pot amagar possibles conflictes d'interessos (Ngai [et al.], 2005).

Estudis centrats en l'àrea biomèdica estimen que un 21 % d'articles cauen en l'autoria fantasma (Wislar [et al.], 2011) i un 33 % d'autors confessa haver inclòs algun autor honorari (Al-Herz [et al.], 2014). Al seu torn, en l'àmbit de les ciències socials, els editors de revistes admeten tenir moltes més dificultats per a poder identificar els casos d'autoria fantasma o d'autoria immerescuda per a resoldre les disputes d'autoria (Tur-Viñes; Fonseca-Mora; Gutiérrez-San Miguel, 2013).

Per a frenar aquesta mena d'actituds es recomana millorar la conscienciació dels investigadors i establir un compromís previ entre els autors per a acordar i distribuir l'ordre de signatura abans de redactar el treball (Rajasekaran [et al.], 2015). A més, el paper dels editors és clau per a evitar i prevenir aquesta mena de conductes mitjançant la definició de codis de conducta clars sobre aquest tema (Gasparyan; Ayvazya; Kitas, 2013). No obstant això, només un 53 % de revistes de ciències en el Web of Science (Science Citation Index) inclouen informació o directrius sobre aquest tema. Aquest percentatge cau al 32 % en el Social Sciences Citation Index i a un 6 % en l'Arts and Humanities Index (Bošnjak; Marušić, 2012).

En aquest sentit, el codi més estès és el del Comitè Internacional d'Editors de Revistes Mèdiques (ICMJE, *International Committee of Medical Journal Editors*), el qual recomana que només es reconegui com a autor d'una investigació qui: 1) hagi contribuït substancialment a la concepció o disseny del treball, o bé a l'extracció de les dades, el seu tractament i la seva interpretació, 2) hagi redactat el manuscrit o l'hagi revisat i hi hagi afegit aspectes intel·lectualment significatius, 3) hagi aprovat la versió final enviada per a ser publicada i, a més, 4) hagi acordat ser responsable dels aspectes del treball relatius a l'exactitud i integritat del treball (ICMJE, 2015). No obstant això, encara que hi ha un cert consens sobre aquesta definició, els intents d'estandardització d'aquestes associacions solen tenir poca repercussió en les

publicacions individuals (Hernández-Ruiz, 2016). La definició de l'ICMJE no s'aplica de manera uniforme ni en les ciències de la salut (Kornhaber; Mclean; Baber, 2015) ni en altres disciplines com la ciència i l'enginyeria (Silva; Dobranszki, 2016).

La percepció d'aquests conflictes d'autoria varia segons els diferents valors culturals (Ren [et al.], 2016; Silva; Dobranszki, 2016) i les diferents disciplines acadèmiques (Youtie; Bozeman, 2016).

Per això, l'objectiu principal d'aquest estudi és localitzar i caracteritzar les indicacions ètiques relacionades amb els conflictes d'autoria recollides en les revistes d'educació incloses en el JCR.

A partir d'aquest objectiu, es plantegen tres hipòtesis.

H1. Les indicacions a les quals presten més atenció les revistes són les que tenen a veure amb els criteris d'inclusió d'un autor en un article. Es tracta d'una qüestió considerada fonamental en un dels codis ètics de referència en aquest àmbit (ICMJE, 2015).

H2. Els valors culturals influeixen a l'hora d'elaborar i aplicar els codis ètics (Ren [et al.], 2016), de manera que l'àrea geogràfica en la qual es publiqui la revista serà un altre factor determinant a l'hora de donar més o menys importància als conflictes relacionats amb l'autoria.

H3. Les publicacions situades en els quartils més alts del Journal Citation Reports presten més atenció als conflictes relacionats amb l'autoria. Altres estudis que han analitzat la presència de principis ètics en general han conclòs que hi ha una correlació clara entre el fet que una revista elabori un codi ètic i el fet que el seu factor d'impacte sigui més elevat (Resnik; Patrone; Peddada, 2010; Bosch, 2014).

2 Material i mètodes

L'estudi s'ha dut a terme sobre les revistes indexades en la categoria d'educació i recerca en educació del Journal Citation Reports en la seva edició del 2014, publicada el 2015. En total, s'han analitzat 214 revistes, ja que les cinc revistes restants d'aquesta categoria es publiquen en idiomes que no dominen els autors, en concret, tres revistes en alemany, una en turc i una en neerlandès. La resta de les revistes publiquen en anglès i espanyol, idiomes que sí que manegen els autors. En conseqüència, s'ha treballat amb una mostra que comprèn el 97,7 % de l'univers objecte d'estudi.

En primer lloc, es va fer un pretest sobre 10 revistes triades aleatòriament el 5 de maig de 2017. Aquest pretest va servir per a testar la validesa de les variables analitzades i va ser el pas previ a l'anàlisi definitiva de les 214 revistes, que es va dur a terme entre el 8 i el 12 de maig de 2017.

De la mateixa manera que altres autors (Bošnjak i Marušić, 2012), en cada una de les revistes es va fer una anàlisi de contingut de les indicacions ètiques —en les publicacions en què aquest apartat consta de manera independent—, les normes d'enviament, les guies per a autors i les normes per a revisors, amb l'objectiu d'identificar la presència o no de principis ètics relatius a l'autoria.

A continuació, es van classificar temàticament els principis trobats d'acord amb les categories següents, establertes segons estudis semblants citats en l'apartat anterior: criteris d'inclusió i d'exclusió, ordre en l'autoria, nombre màxim d'autors, definició del paper de l'autor de correspondència, canvis en l'autoria, conflictes entre estudiants i supervisors. D'aquesta manera per a cada categoria es va crear una taula amb tots els textos recollits en l'anàlisi que hi feien referència.

Així mateix, es van organitzar els resultats d'acord amb tres variables relatives a la caracterització de la revista: editorial, quartil del JCR i àrea geogràfica de publicació.

3 Resultats

Els principis relatius als conflictes d'autoria són presents en 111 de les revistes, és a dir, un 50,7 % del total. L'editorial les publicacions de la qual presten més atenció a aquesta qüestió és Elsevier, ja que totes les revistes d'aquesta editorial hi fan esment. La segueixen Springer (87,5 %) i Taylor Francis - Routledge (65,4 %). Els percentatges són menors en el cas de SAGE (36 %), Wiley (28,6 %) i altres revistes (19,6 %).

Per països, les revistes que recullen aquesta mena de qüestions en major mesura són les de l'Europa occidental (69,9 %), seguides de les de l'Amèrica del Nord (30,6 %) i les de la resta del món (27,3 %).

Finalment, el percentatge d'esments és molt similar entre les revistes del primer quartil (50,0 %) i les del segon (53,6 %), mentre que és sensiblement menor en les revistes del tercer quartil (12,5 %) que en les del quart (39,3 %).

Pel que fa als criteris concrets (taula 1), els més presents en les revistes analitzades són els d'inclusió, que esmenten 102 de les 111 publicacions (91,9 % del total), seguits de l'ordre en l'autoria, amb 62 esments (55,8 %), la definició del paper de l'autor de correspondència, amb 55 esments (49,5 %), i els canvis en l'autoria, amb 35 esments (31,5 %). En un segon nivell se situen els criteris d'exclusió (12 esments), els conflictes entre estudiants i supervisors acadèmics (8 esments), i el nombre màxim d'autors (3 esments).

Principi	Nre. de revistes	%
Criteris d'inclusió	102	91,9 %
Ordre en l'autoria	62	55,9 %

Definició del paper de l'autor de correspondència	55	49,6 %
Canvis en l'autoria	35	31,5 %
Criteris d'exclusió	12	10,8 %
Conflictes entre estudiants i supervisors	8	7,2 %
Nombre màxim d'autors	3	2,7 %

Taula 1. Presència dels principis ètics en les revistes analitzades en tant per cent

3.1 Criteris d'inclusió i d'exclusió

El criteri recollit de manera més unànime, encara que expressat amb diferents paraules, és que tots els signants han d'haver contribuït intel·lectualment i d'una manera significativa en el desenvolupament del treball. 93 revistes fan referència a aquest principi.

Per a concretar en què consisteix aquesta contribució intel·lectual, *Journal of Research on Educational Effectiveness* adverteix que "no existeix una definició d'autoria universalment acceptada". En aquest sentit, cinc revistes (*Teachers College Record*, *Journal of Teaching in Physical Education*, *Journal of Computer Assisted Learning*, *Medical Education Online* i *Journal of School Health*) demanen haver contribuït significativament en tres aspectes molt concrets per a poder ser considerat autor: 1) la concepció i el disseny, o l'anàlisi i interpretació de les dades; o a tots dos aspectes; 2) la redacció del manuscrit o la revisió crítica i intel·lectual d'aquest manuscrit, i 3) l'aprovació de la versió final del manuscrit que es publicarà.

Al mateix temps, revistes com *Journal of Computer Assisted Learning*, *Language Teaching Research* o *Medical Education Online* es refereixen a accions i treballs que per si sols no constitueixen requisits suficients per a ser identificat com a autor i esmenten l'adquisició de fons, la recollida de dades i la supervisió general del grup de recerca.

Finalment, *European Early Childhood Education Research Journal* és l'única revista que fa referència de manera expressa a dos altres tipus d'autories que convé evitar: l'autor *per obsequi* o *convidat*, és a dir, que no ha participat en l'elaboració del treball però ha estat afegit; i l'autor *fantasma*, això és, que sí que ha pres part en la investigació però que no ha estat inclòs entre els autors.

3.2 Ordre en l'autoria

La posició de les revistes en aquest punt sol limitar-se a recomanacions de caràcter genèric. Així, un total de 47 revistes aconsellen als autors que, abans de remetre el manuscrit, s'hagin posat d'acord en aquest punt.

Entre les revistes que ofereixen indicacions més concretes destaca *Comunicar*, que demana que aquest ordre respongui al "nivell de responsabilitat i implicació" de cadascun dels participants. Al costat d'això, *International Journal of Sustainability in Higher Education* recull alguns dels possibles punts de disputa entre autors, entre els quals inclou precisament l'ordre de signatura, i assenyala que en aquests casos prendrà part activa en la discussió i s'esforçarà a ajudar els autors a trobar una solució.

3.3 Paper de l'autor de correspondència

El fet que l'autor de correspondència es converteixi en l'interlocutor oficial amb l'editor i el revisor provoca que gairebé la meitat de les revistes (49,5 %) incloguin algun esment a aquesta qüestió en les seves normes ètiques. Així mateix, 13 d'aquestes publicacions estableixen que les sol·licituds o els suggeriments que no provinquin d'aquesta figura (relatives per exemple a canvis en la redacció del text o en l'ordre dels autors) no seran tinguts en compte.

Igualment, hi ha revistes que identifiquen l'autor de correspondència com el responsable que totes les dades i figures que apareguin en l'article compleixen les normes de *copyright* i no incorren en cap tipus de plagi respecte als materials publicats en altres fonts. És el cas de *Journal of Educational and Behavioral Statistics* i d'*Educational Evaluation and Policy Analysis*, que inclou entre aquestes responsabilitats assumir una hipotètica indemnització per a l'editor i el director de la revista per aquest motiu.

3.4 Canvis en l'autoria

Els possibles canvis en l'autoria són abordats de maneres diferents. En concret, 17 revistes estableixen que, una vegada que el manuscrit hagi estat acceptat, ja no es podran fer canvis, malgrat que encara no s'hagi publicat. Al costat d'això, un total de 19 revistes sí que ho permeten però amb una sèrie de condicions, com el fet que s'expliqui el motiu i que tots els autors involucrats en el canvi hi estiguin d'acord.

3.5 Conflictes entre estudiants i supervisors acadèmics

El fet que els supervisors acadèmics (per exemple, directors de tesi) s'"aprofitin" del treball dels alumnes que dirigeixen també és tingut en compte per algunes revistes, que consideren que aquesta situació genera un risc d'autoria regalada. Per exemple, *Teachers College Record* alerta dels potencials problemes que, en

investigacions amb diversos autors, aquests tinguin diferents estatus acadèmics i avisa de la possibilitat que investigadors "júnior" tinguin la temptació d'associar el seu nom amb el d'altres acadèmics amb més experiència, cosa que, assenyala la revista, podria provocar un menor sentit crític en els coautors, però també en els revisors o els lectors.

3.6 Nombre màxim d'autors

Com ja s'ha assenyalat, només tres revistes inclouen una recomanació específica sobre aquest apartat. *Journal of School Health* i *Journal of Computer Assisted Learning* fixen en sis el nombre "preferible" en el primer cas i que "no s'hauria de sobrepassar" en el segon. Al seu torn, *Chemistry Education Research and Practice* indica que, si el nombre fos superior a deu, l'autor de correspondència hauria d'adjuntar un document en què especifiqui quina ha estat la contribució de cadascú.

4 Conclusions

Els principis ètics relatius a l'autoria tenen una presència en les revistes de l'àrea d'educació presents en el JCR (50,7 %) semblant a la de les revistes de ciències (53 %) i superior a la de les ciències socials (32 %) i, sobretot, a la de les humanitats (6 %), segons les xifres registrades per Bošnjak i Marušić (2012) en el Web of Science. D'aquesta manera, es confirmen també els indicis assenyalats per Youtie i Bozeman (2016), els quals ja apuntaven a la diferència en les percepcions segons la disciplina.

Entre tots els principis, els que estableixen els criteris d'inclusió d'un autor són els més presents, amb la qual cosa es confirma la primera hipòtesi d'aquest treball (H1), al mateix temps que les revistes d'educació del JCR han establert una sèrie de recomanacions que s'assemblen a les emprades pel Comitè Internacional d'Editors de Revistes Mèdiques (ICMJE, 2014).

Així mateix, les diferències significatives en els resultats segons l'àrea geogràfica (gairebé un 70 % en el cas de l'Europa occidental, una mica més d'un 30 % a l'Amèrica del Nord i un 27,3 % a la resta del món) semblen apuntar al fet que els valors culturals també influeixen en les percepcions que hi ha sobre aquest assumpte, com ja han assenyalat altres estudis precedents (Ren [et al.], 2016; Silva; Dobranszki, 2016), i semblen ratificar la segona hipòtesi de partida (H2). Aquest resultat obre una futura línia de recerca per a aprofundir i mirar de ratificar o desmentir la importància d'aquest factor.

D'altra banda, convé matisar els resultats obtinguts en altres estudis previs (Resnik; Patrone; Peddada, 2010; Bosch, 2014), en el sentit que en les revistes situades en un quartil més alt hi ha més presència de principis ètics. En aquest estudi aquesta conclusió queda corroborada en una anàlisi comparativa entre les revistes dels dos primers quartils, d'una banda, i les del tercer i el quart, d'una altra, si bé cal fer notar que les revistes del quart quartil tenen més presència de principis (39 %) que les del tercer (12 %).

A partir d'aquest estudi es planteja la realització de treballs similars en altres categories, de manera que es puguin detectar, d'una banda, elements comuns i, d'una altra, singularitats pròpies de les diferents disciplines.

Per concloure, d'aquestes diferències oposades entre les diferents revistes cal llançar la recomanació, ja apuntada en algun estudi previ (Tur-Viñes; Fonseca-Mora; Gutiérrez-San Miguel, 2013), d'estrènyer els vincles entre editors i impulsar l'elaboració de codis ètics compartits, de manera que els criteris siguin semblants en tots els casos, com ja van assenyalar Bosch i altres (2012), Fonseca-Mora i altres (2014) i Hernández-Ruiz (2016).

Bibliografia

- Al-Herz, Waleed; Haider, Hani; Al-Bahhar, Mahmoud; Sadeq, Adnan (2014). "Honorary authorship in biomedical journals: how common is it and why does it exist?". *Journal of medical ethics*, vol. 40, no. 5, p. 346-348. <<http://dx.doi.org/10.1136/medethics-2012-101311> (<http://dx.doi.org/10.1136/medethics-2012-101311>) >.
- Borenstein, Jason; Shamoo, Adil E. (2015). "Rethinking authorship in the era of collaborative research". *Accountability in research*, vol. 22, no. 5, p. 267-283.
- Bosch, Xavier; Hernández, Cristina; Pericas, Juan M.; Doti, Pamela; Marušić, Ana (2012). "Misconduct Policies in High-Impact Biomedical Journals". *PLoS ONE*, vol. 7, no. 12. <<http://dx.doi.org/10.1371/journal.pone.0051928> (<http://dx.doi.org/10.1371/journal.pone.0051928>) >.
- Bosch, Xavier (2014). "Improving biomedical journals' ethical policies: the case of research misconduct". *Journal of medical ethics*, vol. 40, no. 9, p. 644-6. <<http://dx.doi.org/10.1136/medethics-2013-101822> (<http://dx.doi.org/10.1136/medethics-2013-101822>) >.
- Bošnjak, Lana; Marušić, Ana (2012). "Prescribed practices of authorship: review of codes of ethics from professional bodies and journal guidelines across disciplines". *Scientometrics*, vol. 93, no. 3, p. 751-763.
- Bozeman, Barry; Youtie, Jan (2016). "Trouble in paradise: problems in academic research co-authoring". *Science and engineering ethics*, vol. 22, no. 6, p. 1717-1743.
- Cutas, Daniela; Shaw, David (2015). "Writers blocked: on the wrongs of research co-authorship and some possible strategies for improvement". *Science and engineering ethics*, vol. 21, no. 5, p. 1315-1329.
- DeTora, L. M. (2016). "The spectre of ghostwriting: eroding public trust in physicians, clinical trial integrity and biomedical authorship". *International journal of clinical practice*, vol. 70, no. 7, p. 630-633.

Elliott, Kevin. C.; Settles, Isis. H.; Montgomery, Georgina. M.; Brassel, Sheila. T.; Cheruvellil, Kendra. S.; Soranno, Patricia. A. (2017). "Honorary authorship practices in environmental science teams: structural and cultural factors and solutions". *Accountability in research*, vol. 24, no. 2, p. 80-98.

Flaherty, Dennis K. (2013). "Ghost-and guest-authored pharmaceutical industry-sponsored studies: abuse of academic integrity, the peer review system, and public trust". *Annals of Pharmacotherapy*, vol. 47, no. 7-8, p. 1081-1083.

Fonseca-Mora, María-Carmen; Tur-Viñes, Victoria; Gutiérrez-San-Miguel, Begoña (2014). "Ética y revistas científicas españolas de Comunicación, Educación y Psicología: la percepción editora". *Revista Española de Documentación Científica*, vol. 37, p. 4, 1-12. <<http://dx.doi.org/10.3989/redc.2014.4.1151> (<http://dx.doi.org/10.3989/redc.2014.4.1151>) >.

Gadre, Arun K. (2016). "The Problem of Gift and Honorary Authorship-Who is an Author?". *The journal of international advanced otology*, vol. 12, no. 3, p. 220-221.

Gasparyan, Armen Yuri; Ayvazyan, Lilit; Kitas, George D. (2013). "Authorship problems in scholarly journals: considerations for authors, peer reviewers and editors". *Rheumatology international*, vol. 33, no. 2, p. 277-284.

Greenland, Philip; Fontanarosa, Phil B. (2012). "Ending honorary authorship". *Science*, vol. 337, no. 6098, p. 1019-1019.

Henriksen, Dorte (2016). "The rise in co-authorship in the social sciences (1980–2013)". *Scientometrics*, vol. 107, no. 2, p. 455-476.

Hernández-Ruiz, Alejandra (2016). "La política editorial antifraude de las revistas científicas españolas e iberoamericanas del JCR en Ciencias Sociales". *Comunicar*, vol. 24, n.º 48, p. 19-27.

ICMJE (2014). *Defining the role of authors and contributors*. <<http://www.icmje.org/recommendations/browse/roles-and-responsibilities/defining-the-role-of-authors-and-contributors.html> (<http://www.icmje.org/recommendations/browse/roles-and-responsibilities/defining-the-role-of-authors-and-contributors.html>) >.

Kornhaber, Rachel Anne; McLean, Loyola M.; Baber, Rodney J. (2015). "Ongoing ethical issues concerning authorship in biomedical journals: an integrative review". *International journal of nanomedicine*, vol. 10, p. 4837-4846.

Kovacs, Jozsef (2017). "Honorary authorship and symbolic violence". *Medicine, Health Care and Philosophy*, vol. 20, no. 1, p. 51-59.

Ngai, Stephanie; Gold, Jennifer L.; Gill, Sudeep S.; Rochon, Paula A. (2005). "Haunted manuscripts: ghost authorship in the medical literature". *Accountability in research*, vol. 12, no. 2, p. 103-114.

Rajasekaran, Sathish; Lo, Alt; Aly, Abdel-Rahman; Ashworth, Nigel (2015). "Honorary authorship in postgraduate medical training". *Postgraduate medical journal*, vol. 91, no. 1079, p. 501-507.

Ren, Xiaopeng; Su, Hong; Lu, Kewen; Dong, Xiawei; Ouyang, Zhengzheng; Talhelm, Thomas (2016). "Culture and unmerited authorship credit: who wants it and why?". *Frontiers in psychology*, vol. 7.

Resnik, David B.; Patrone, Daniel; Peddada, Shyamal (2010). "Research misconduct policies of social science journals and impact factor". *Accountability in research*, vol. 17, no. 2, p. 79-84. <<http://dx.doi.org/10.1080/08989621003641181> (<http://dx.doi.org/10.1080/08989621003641181>) >.

Schoenherr, Jordan R. (2015). "Social-cognitive barriers to ethical authorship". *Frontiers in psychology*, vol. 6. <<https://doi.org/10.3389/fpsyg.2015.00877>>.

Shaw, David (2016). "The virus of vagueness in authorship". *Journal of Bioethical Inquiry*, vol. 13, p. 361-362.

Shaw, David; Elger, Bernice (2017). "The ghost collaborator". *Accountability in research*, vol. 24, no. 1, p. 43-51.

Silva, Jaime A. Teixeira da; Dobránszki, Judit (2016). "Multiple authorship in scientific manuscripts: ethical challenges, ghost and guest/gift authorship, and the cultural/disciplinary perspective". *Science and engineering ethics*, vol. 22, no. 5, p. 1457-1472.

Smith, Elise; Master, Zubin (2017). "Best practice to order authors in multi/interdisciplinary health sciences research publications". *Accountability in research*, vol. 24, no. 4, p. 243-267.

Stern, Simon; Lemmens, Trudo (2011). "Legal remedies for medical ghostwriting: imposing fraud liability on guest authors of ghostwritten articles". *PLoS Med*, vol. 8, no. 8, p. e1001070. <<https://doi.org/10.1371/journal.pmed.1001070>>.

Trinkle, Brad S.; Phillips, Trisha, Hall, Alicia; Moffatt, Barton (2017). "Neutralising fair credit: factors that influence unethical authorship practices". *Journal of medical ethics*, vol. 43, no. 6. <<http://dx.doi.org/10.1136/medethics-2015-103365> (<http://dx.doi.org/10.1136/medethics-2015-103365>) >.

Tur-Viñes, Victoria; Fonseca-Mora, María-Carmen; Gutiérrez-San Miguel, Begoña (2013). "Ética y conflictos de autoría en la publicación científica. La opinión del editor" [conferencia en línea]. En: *La colaboración científica: una aproximación multidisciplinar*, p. 154-165. <<http://eprints.rclis.org/24598/> (<http://eprints.rclis.org/24598/>) >.

Wislar, Joseph S.; Flanagan, Annette; Fontanarosa, Phil B.; DeAngelis, Catherine D. (2011). "Honorary and

ghost authorship in high impact biomedical journals: a cross sectional survey". *BMJ*, vol. 343, d6128.

Youtie, Jan; Bozeman, Barry (2016). "Dueling co-authors: how collaborators create and sometimes solve contributorship conflicts". *Minerva*, vol. 54, no. 4, p. 375-397.

Citació recomanada

Díaz Campo, Jesús; Segado Boj, Francisco (2017). "Els conflictes d'autoria en les revistes del Journal Citation Reports (JCR). Criteris ètics en les revistes d'educació". *BiD: textos universitaris de biblioteconomia i documentació*, núm. 39 (desembre) . <<http://bid.ub.edu/39/diaz.htm>>. [Consulta: 27-12-2017].

